

212. Eerste Heerhugowaards dictee

Hoe vindt Heerhugowaard zijn 'Draai'?

De ongebreidelde, rigoureuze en rücksichtslose naoorlogse expansie van Heerhugowaard sinds de joyeuze rentree van wijlen burgemeester, burgervader en workaholic Molleman in 1957, benauwt heden ten dage de autochtoon Arie, als hij, gekleed in een onlangs op een haute-coutureshow aangeschaft chic T-shirt en een nog chiquere trendy kakibroek, tijdens een sentimental journey langs 's heren polderwegen, beemden en bosschages bij een onverwachte, depressieve gedachteflits zijn wenkbrauwen doet fronsen.

Die flits wordt Arie rechttoe rechtaan intuïtief ingegeven door de pittoreske en idyllische aanblik van het door de loerende, megalomane en grenzeloos brutale uitbreidingsmoloch en het wassende sluipverkeer bedreigde buurtschap 'De Draai', destijds het oudste niet-overdekte winkelcentrum van Heerhugowaard, waar op enkele aan het water ontvreemde hectares grond tien neringdoenden in eigen huis gemiddeld evenzovele nazaten voedden.

In arren moede stalt Arie sans gêne zijn frêle vélompède tegen de negentiende lindeboom en vlijt zich weifelend en vertwijfeld neer in het gras langs de ringvaart tussen de zwanenbloemen, stinkende gouwen, lisdodden en kruidje-roer-mij-nieten; dichtbij een oer-Hollands visserscafeetje, waar binnen het kader van een enigszins geoxideerd, lichtmetalen framepje een handgeschreven tekst de likkebaardende epicurist en gastronom attendeert op de exotische ingrediënten van een exclusieve en exquise vijfgangenmaaltijd met de gepocheerde, uit West-Friese contreien afkomstige ossentong als contrasterend lokaal oftewel regionaal element, terwijl cordons bleus lijdelijk wachten op hen die, van huis uit ge- en verwend, in de contramine willen.

"A propos", hoort onze Arie achter zich een zo-even volgegeten, bijdehante milieuactiviste met een antiquarisch spandoek zeggen, "ik vind dat 'De Draai', cultuurhistorisch en mogelijk ook archeologisch van importantie, coûte que coûte door de Unesco tot het zevende Nederlandse werelderfgoed moet worden uitgeroepen en laten we beiden haastje-repje het barricadegevecht ontketenen om een escalatie van jewelste te bewerkstelligen en de bouwers van de desastreuze stenen agglomeraten te trakteren op een mentale watjekouw van heb ik jou daar, waar zelfs de honden geen brood van lusten".

En onze aangesproken Arie, meer zielenpoot dan bolleboos, maar consciëntieus denken dat hondensrassen als de gracieuze dalmatiër, het minuscuul dwergpinchertje, de agressieve pitbullterriër, de ruwharige bouvier en andere grommende lobbessen van het kynologische ras überhaupt geen brood consumeren, maar zich te allen tijde liever te goed doen aan een koteletje, entrecoteje of een casselerribbetje. Maar dit terzijde.

De appetijtelijke geuren vanuit het petit restaurant ten spijt, vergenoegt Arie zich met een keuze uit het meegenomen fruitassortiment, bestaande uit avocado's, Nieuw-Zeelandse kiwi's, courgettes, aubergines en nectarines, hedenochtend in een super-de-luxe, door de prijzenoorlog gekwelde supermarkt tezamen gekocht met cappuccino, spaghetti, broccoli, crème fraîche, fetakaas, babi pangang en risotto.

Voorwaar een boodschappenlijstje dat anders oogt dan eertijds dat van oma, die niet gekweld werd door een aktetas vol welvaartsproblemen als te hoog cholesterolgehalte, anorexia nervosa en boulimia.

De feeëriek twinkelende, kabbelende golfjes van de ringvaart wiegen onze autochtoon in een weldadige slaap en langzaam ontvouwt zich tijdens deze bij de exorbitant hoge temperatuur van deze extravagant lange zomer passende siësta als een bijdetijds fata morgana in een mauvekleurige ambiance de skyline van de in het gemeentelijk structuurbeeld geschetste woningbouwlocatie 'De Draai', waarbij luxueuze drive-inwoningen, eigentijdse penthouses, exotische chalets en zelfs sennhutten in slagorde in oostelijke richting oprukken om de hoogwaardige agrarische zavelgronden van het eertijds weidse polderland te annexeren en ten slotte voor het breugeliaans ogende buurtschap van 'De Draai' de terminale fase in te luiden.

Arie schrikt transpirerend wakker. Gedomoraliseerd en psychisch ondersteboven peddelt hij richting 'Stad van de Zon'.